

Ο Άγιος μάρτυς Κρήσκης

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

image not found or type unknown

Ο Άγιος Κρήσκης ανήκε σε αρχοντική χριστιανική οικογένεια των Μύρων και είχε φθάσει σε γερωντική ηλικία. Βλέποντας τους συμπατριώτες του να εξακολουθούν να λατρεύουν τα είδωλα των ψεύτικων θεών υπέφερε. Γι' αυτό συχνά πήγαινε στους τόπους όπου οι ειδωλολάτρες πρόσφεραν θυσίες και τους νουθετούσε να απομακρυνθούν από την πλάνη τους και να πιστέψουν στον Ιησού Χριστό, που είναι ο αληθινός Θεός, ο δημιουργός όλου του κόσμου και Αυτός που χορηγεί τη ζωή στα έμψυχα δημιουργήματά του.

Αυτή όμως η παρρησία του Κρήσκεντος εξόργισε τους ιερείς των ειδώλων και κατά τον διωγμό του Δεκίου, περί το 250, τον κατήγγειλαν στον άρχοντα των Μύρων. Συνελήφθη και οδηγήθηκε με δεμένα χέρια στο δικαστήριο. Ο άρχοντας τον ρώτησε: συ είσαι ο Κρήσκης που άκουσα ότι παραβαίνεις τις διαταγές του Καίσαρα και εκδηλώνεις ασέβεια προς τους θεούς; Η απάντηση του Κρήσκεντος ήταν: Είμαι χριστιανός και ένα πράγμα θέλω να μείνω πιστός στον Θεόν μου μέχρι τέλους. Όσο για τους δικούς σας θεούς, τους αποκαλώ είδωλα, έργα χειρών

ανθρώπων, ανίκανα να βοηθήσουν εκείνους που καταφεύγουν σ' αυτούς. Ο άρχοντας έδωσε διαταγή να τον μαστιγώσουν ώσπου να αναγκασθεί να εκδηλώσει σεβασμό προς τους θεούς τους. Ο Άγιος όμως δεν έπαψε να δηλώνει με αποφασιστικότητα ότι δεν υπήρχε περίπτωση να θυσιάσει στα είδωλα.

Μετά τη μαστίγωση τον έδεσαν σ' έναν στύλο και κατέσχιζαν το σώμα του με σιδερένια νύχια, τόσο που γέμισε ο τόπος αίμα. Ο Μάρτυρας με στραμμένα τα μάτια του στον ουρανό προσευχόταν Κύριε Ιησού Χριστέ ενίσχυσέ με. Όταν του έκαιγαν τις πληγές του με αναμμένα δαυλιά προσεύχονταν στον Θεό για τους βασανιστές του, να αξιωθούν να απαλλαγούν από την πλάνη των ειδώλων και να Τον γνωρίσουν. Ξαφνικά εμφανίστηκαν τέσσεροι φωτεινοί Άγγελοι, περιστοιχισαν τον Μάρτυρα και συνομιλούσαν μαζί του.

Οι δήμιοι παρέλυσαν από τον φόβο τους, τους έπεσαν από τα χέρια τα αναμμένα δαυλιά που κρατούσαν και φώναξαν: «Μέγας είναι ο Θεός των χριστιανών». Ο δικαστής από φόβο μήπως και άλλοι ακολουθήσουν το παράδειγμά τους διέταξε να γυρίσουν στη φυλακή του τον δέσμιο.

Την άλλη μέρα συνεχίστηκαν οι ανακρίσεις στο δικαστήριο. Σταθερός στην ομολογία του ο Μάρτυρας ρίχτηκε μέσα σε φλογισμένο καμίνι. Όρθιος, ανάμεσα από τις φλόγες, με υψωμένα τα χέρια και τα μάτια στον ουρανό προσευχόταν: Κύριε, όπως διετήρησες τους τρεις νέους στο καμίνι της Βαβυλώνας σώους και αβλαβείς, χωρίς να αρνηθούν την πίστη τους σε Σένα, έτσι Σε ικετεύω κι εμένα τον δούλο Σου, που για την αγάπη μου σε Σένα ρίχτηκα στη φωτιά, αξιώσέ με μέχρι τέλους να μείνω πιστός σε Σένα.

Και τότε ένας Άγγελος κατέβηκε από τον ουρανό έσβησε τη φωτιά και αστραπιαία το πυρακτωμένο καμίνι μεταβλήθηκε σε δροσερό τόπο. Για μία ακόμα φορά ο Θεός «το πυρ εις δρόσον μετέβαλε» όπως παληά στη Βαβυλώνα. Ο Άγγελος στράφηκε τότε στον Μάρτυρα και του είπε: Ήρθα να σε παραλάβω και να σε παρουσιάσω στον Κύριο Ιησού Χριστό, εκεί που βρίσκονται οι Μάρτυρες και οι Δίκαιοι. Και ο Κρήσκης παρέδωκε το πνεύμα του.

Οι δήμιοι έσυραν το σώμα του έξω από το καμίνι και το πέταξαν κάπου απόμερα. Οι χριστιανοί όμως, που παρακολουθούσαν με δέος και θαυμασμό τα όσα συνέβαιναν, με ευλάβεια ενταφίασαν το ιερό λείψανό του σε ασφαλές μέρος. Από τότε πολλές θαυμαστές θεραπείες συνέβαιναν σε αρρώστους, που επικαλούνταν τις πρεσβείες του Αγίου Μάρτυρα στον τάφο του.

Η μνήμη του εορτάζεται τη 15η Απριλίου.

Απολυτίκιον

Ύμνος α΄. Της ερήμου πολίτης.

Τω της πίστεως ζήλω περωθείς την διάνοιαν, προς αθλητικάς αριστείας ανδρικώς προσεχώρησας, και ώφθης του Σωτήρος κοινωνός, βασάνους υπέρ φύσιν ενεγκών· διά τούτο εδοξάσθης παρά Θεού, Κρήσκη θεομακάριστε. Δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου, πάσιν ιάματα.

Κοντάκιον

Ύμνος πλ. δ΄. Ει και εν τάφω.

Ει και εν γήρα εδέξω την άθλησιν, αλλά νεάζον εκτήσω το φρόνημα, και την έπαρσιν του εχθρού, καθείλες στερρώς, συνεργόν εν αγώσι τον Λόγον κτησάμενος· ου το πάθος δοξάσας, της τούτου εγέρσεως, μέτοχος ώφθης, ω Κρήσκη πολύαθλε.

Μεγαλυνάριον

Θάρσους ων ανάπλεως ευσεβούς, Κρήσκη διελέγχεις, των τυράννων το ασεβές, και ώσπερ θυσία, τερπνή Χριστώ ετύθης, διά πυρός το τέλος, δεχθείς το άγιον.

Πηγή: *Επισκόπου Σωτηρίου Τράμπα· Μητροπολίτου Πισιδίας, Αθλητές στεφανηφόροι· Πισιδίας Παμφυλίας Λυκίας της Μικρασίας, Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2010.*